

mæssigt, maa den være behørigt kontraseret. Jeg for mit Vedkommende mener ikke at kunne kontrasnere denne Beslutning, og jeg maa altsaa trække mig tilbage og afvente, at der bliver mig forelagt min Afsked i behørig kontraseret Stand. Men hvad gjorde Statsminister Zahle? Han gik sin Vej og nedlagde Arbejdet. Han gjorde sig dermed skyldig i en Overtrædelse, enten af Straffelovens § 142 eller maaske den noget mildere § 143. Det er ganske simpelt en Embedsforbrydelse, der er begaaet. Men det beklageligste Forhold kom dog til at foreligge bagefter. Der kom paa telefonisk Henvendelse — jeg kan sige det; det har været fremme i Bladene — fra Kabinetssekretær Krieger, om Ministeriet vilde vedblive at fungere, det Svar tilbage, at det vilde man ikke. Derved er det radikale Ministerium kommet i den pudsige Stilling, at det har anerkendt, at Kongen skulde have Ret til at afskedige et Ministerium uden Kontrasignatur, hvad Kongen absolut ikke har. Det er mærkeligt at se en saadan Anerkendelse fra et radikalt Ministeriums Side. De skulde dog formentlig navnlig holde sig til det, at Kongen overhovedet ikke kan handle uden ministeriel Kontrasignatur. Ministeriet Zahles Afsked forelaa med ministeriel Kontrasignatur i Løbet af Tirsdagen d. 30. Marts henimod Klokken fire, saa vidt jeg erindrer, men indtil det Øjeblik var Ministeriet Zahle overhovedet ikke afskediget, og naar de nægtede at fungere i den Tid, har de uden videre nedlagt deres Embeder paa ganske ulovlig Maade og derved gjort sig skyldige i ren og skær Embedsforbrydelse. Det er, hvad der er sket ved den Lejlighed, og denne Opfattelse er juridisk fuldkommen uangribelig.

Formanden: Jeg vil dog tro, at det for disse Forhandlingers Skyld vilde være heldigst, om man undlod at bruge saa stærke Ord, som det ærede Medlem (Harboe) har brugt. I det hele ligger det ganske udenfor det Lovforslag, som behandles . . . (Harboe: Hvad er det for et Udtryk, Hr. Formand?) . . . Naturligvis maa man have Lov til under denne Forhandling ogsaa at behandle andre politiske Spørgsmaal, men jeg tror dog, man bør gøre det paa en lempeligere Maade, end det ærede Medlem har gjort . . . (Harboe: Er det Ordet Embedsforbrydelse, Formanden paataaler?). Ja, ogsaa det Udtryk forekommer det mig, at det ærede Medlem

udmærket kunde have undgaaet og burde have undgaaet.

Harboe: Ja, det maa jeg meget beklage. Jeg mener, her foreligger en ligefrem Overtrædelse af bestemte Straffelovs-paragraffer.

Den ærede Ordfører (Borgbjerg) kom dernæst ind paa Forholdet mellem Generallockout og Generalstrejke. Jeg ved nu ikke, at der overhovedet har været Tale om Generallockout. Vi har haft den saakaldte Storlockout, vistnok 1899. Men der er først og fremmest den Forskel, som ogsaa det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) gjorde opmærksom paa, at Generalstrejken blev etableret i politisk Øjemed, medens det vist aldrig er set og vil formentlig heller aldrig blive set, at en Lockout bliver etableret i politisk Øjemed. Den ærede Ordfører efterlyste en anden Forskel, og jeg skal bemærke heroverfor, at en Lockout vil aldrig nogen Sinde kunne komme til at berøre offentlige Virksomheder. Trafikvæsenet og hvad dertil hører, vil ikke kunne blive berørt af en Lockout, og navnlig vil en Lockout aldrig nogen Sinde standse Forsyningen til en Del af Befolkningen og opretholde den overfor en anden Del af Befolkningen. Jeg tror, at en Lockout vel skulde vogte sig for at komme ind paa at opretholde Levnedsmiddelforsyningen for nogle af Befolkningen og nægte den overfor andre. Jeg tror, man vilde vogte sig meget for at komme ind paa russiske Tilstande, hvor man deler Befolkningen i fire Klasser. Den første giver man fuld Forplejning, den anden mindre, den tredie endnu mindre, og den fjerde slet ingenting. Det vil en Lockout aldrig gøre. Men hvad har vi set her med Hensyn til Etablering af Generalstrejke? Vi har set det, at Arbejderne holdt deres eget Rugbrødsbageri i Gang, og at man kun kunde faa Rugbrød mod Forevisning af Fagforeningsbog. Derimod kunde andre ikke faa Rugbrød, for de andre Bagerier stod stille. (Afbrudelse: Det er ikke rigtigt!). Saa maa jeg korrigeres. Jeg har det fra Bladene. Det er ikke sagt her. Paa samme Maade forholdt det sig med Pressen, hvad det ærede Medlem fra Ringkøbing ogsaa var inde paa. Jeg skal derfor ikke komme dybt ind derpaa. Men jeg kan forsikre de Herrer paa socialdemokratisk Side om, at dette Forsøg paa fuldkommen Knægtning af det frie Ord vil ikke blive glemt, og det vil gøre sin Virkning paa Valgdagen. Den ærede Ordfører